

поемни думата сичкитѣ технѣ ораторски доводи паджтъ и ся сагласуватъ съ развитата въ сяко отношеніе истина. (Протоколи, цит. год., стр. 119). — Въ писмо отъ 9. III. се съобщава, че приготвения адресъ, съ който се благодарило за разрѣшението на църковния въпросъ и за позволеніето да се свикатъ народнитѣ прѣдставители (за удобрение на приготвения уставъ), билъ поднесенъ на Великия везиръ, който изрѣкълъ слѣднитѣ думи: „Българскиятъ народъ благодары, а патрикътъ скърбы“. И че приемането на устава продължава съ нѣкои маловажни измѣнения. (Протоколи, цит. год., с. 129). — Съ писмо отъ 16. III. съобщава за разискванията върху IV глава на устава и за рѣшението мирскитѣ членове на епархийския съвѣтъ да сж 6, а не 4, отъ които четирмата да сж отъ епархиитѣ, а двамата отъ цариградскитѣ българи. Както отивали разискванията на устава работата могла да се продължи още два три мѣсеца, защото слѣдъ като се приеме, ще бжде поднесенъ на удобрѣние, и чакъ слѣдъ туй ще стане избирането на екзарха и екзархийския съвѣтъ. Накрай моли да не се забавя внасянето на мѣсечната му заплата, за да не става стоенето му „бодливо“. (Прот., ц. г., с 143. 144). — Въ писмото си отъ 23. III. прѣдава смущението, което настѣпило всрѣдъ прѣдставителитѣ въ събора при вѣстѣта за нѣкаква тайна комисия отъ гърци и българи за помирение. Тази вѣстъ наложила прѣдставителитѣ да бждатъ свикани на извънредно заседание, за да обмислятъ какви мѣрки трѣбва да се взематъ. Въ събранието, обаче, се явява Марко Балабановъ и съобщава, че Кръстевичъ му поржчалъ да прѣдаде, че тази комисия вече не съществува. Това съобщение било посрѣщнато съ голѣма радостъ. (Протоколъ, цит. год., с. 149). — Въ писмото си отъ 30. III. Чинтуловъ слѣдъ